

Posudek bakalářské práce
PETRY DOTLAČILOVÉ
PIETRO A ALESSANDRO VERRI, SVĚDCI MILÁNSKÉHO DIVADELNÍHO
ŽIVOTA,
Ústav románských studií FFUK

Práci otevírá kapitola resumující – velmi přehledně a faktograficky přesně – historické peripetie, jimiž prochází Milán v osvícenském období. Na tuto stručnou kapitolu navazuje obšírná informace o milánském divadelním životě. Tato kapitola zahrnuje pojednání o divadelním publiku a o fungování divadelních budov, historii královských divadel, historii opery a baletu, informaci o soukromých divadlech a dobových salonech.

Už z těchto úvodních kapitol je zřejmé, v čem jsou klady práce. Informace jsou bezpečné, velmi zasvěcené, a výklad je přehledný a čtivý. Pouze je to trochu dlouhé. Čekali bychom, že většina toho, co je zde řečeno, vyplyne z textů bratří Verriových, nebo bude použito jako komentář k těmto textům.

Na bratry Verriovy dochází v třetí kapitole. Jejich bio-bibliografické medailony jsou napsány výborně a jsou to nesporně materiálově nejbohatší texty, jež jsou o těchto dvou osobnostech v češtině k dispozici. O milánském divadle se tu ovšem pro změnu nemluví skoro vůbec.

Na milánské divadlo dochází v kapitole 4. Je jistým zklamáním, že o divadlo jde v těchto dopisech jen částečně, a když už jde o divadlo, pak o balet, jinak jsou popisovány spíše karnevalové bály a veselice. Jistě to má svou kulturněhistorickou cenu, ale pro toho, kdo čekal, že se dozví něco pertinentního k historii dramatu v 18. století, je to poněkud chabé sousto. Přitom očekávání nebylo zcela nedůvodné: jak nám autorka připomněla v životopisné kapitole, Pietro se angažoval v zápase o Goldoniho a Alessandro byl sám dramatik.

Úhrnem:

Autorka si zvolila velmi specifické téma a vynaložila velké úsilí, aby se s ním korektně vyrovnala. Téma však, jak se zdá, nebylo příliš vydatné. Přesto oceňuji, kolik

zajímavého materiálu soustředila, jak bezpečně zvládla faktografii i analytické partie a jak kultivovaným způsobem je práce napsána. V celé práci jsem objevil jen pár drobných lapálií (s. 10: chybný přechodník: „Ti, vycházejíc...“; s. 12: chybný genitiv „kněžského“; s. 24: malá písmena u „abruzzanů a kalábrijců“; s. 26: „jenž“ místo „jejž“; s. 27: „galanterie“ místo „galantnosti“).

Zadání bylo rozhodně splněno kvalitně a na vysoké formální úrovni. Práci hodnotím známkou výborně.

Praha, 13. 6. 2013

doc. PhDr. Jiří Pelán, Ph.D.,
vedoucí práce